

SAFLAX®

Tips

© Rosta Kracik - CC-BY-SA-3.0

Drosera rotundifolia

	 Български	BG		2		 Malti	MT		5
	 Dansk	DK		2		 Nederlands	NL		5
	 Deutsch	DE		2		 Norsk	NO		6
	 English	UK		2		 Polski	PL		6
	 Eesti	EE		3		 Português	PT		6
	 Suomalainen	FI		3		 Românesc	RO		6
	 Français	FR		3		 Svenska	SE		7
	 Ελληνική	GR		3		 Slovensky	SK		7
	 Gaeilge	IE		4		 Slovenski	SI		7
	 íslenskur	IS		4		 Español	ES		7
	 Italiano	IT		4		 Český	CZ		8
	 Hrvatski	HR		4		 Türkçe	TR		8
	 Latviešu	LV		5		 Magyar	HU		8
	 Lietuvių kalba	LT		5		 日本語	JP		9

Кръглолистна росянка

Drosera rotundifolia

Открит и описан за първи път от Чарлз Дарвин в Съсек

Кръглолистната росичка израства многогодишно от зимна пъпка (хибернакул) и образува листни розетки, които са покрити с около 200 фини пипала. Накрая са осяени с преливащи се лепкави капки, които излъчват аромат на мед. Този аромат е особено популярен сред плодови мушици, които се настаняват върху капчиците и не могат да се отърват от тях. Розетките бавно се извиват за период от няколко часа след улавянето и освобождават храносмилателен ензим, който разгражда насекомите. В кухнята *Drosera* е идеално растение за отвлечане на вниманието на плодовите мушици от плодовете. Чарлз Дарвин за пръв път открива кръглолистната росичка в Съсек, Англия, през 1860 г. и е очарован от количеството уловени насекоми. През 1875 г. той публикува своето изследване на насекомоядните растения. До този момент преобладаващото мнение беше, че месоядните противоречат на божествения ред на природата. **Естествено местоположение:** Кръглолистната росичка се среща на много места в северното полукукло от Европа през Азия до Северна Америка. Той дори е роден в Исландия, Аляска и Гренландия и расте в блата и влажни зони. **Успешно отглеждане:** Отглеждането от семена на закрито е възможно през цялата година. За да увеличите кълняемостта на семената, те трябва първо да се съхраняват в найлонов плик във фризира на вашия хладилник за 2 дни. Като леки покълващи семена тогава само се разпръскват върху влажна хищна почва и не се покриват. Опънете хранително фолио върху съда с култура и пробийте няколко дупки във фолиото. Това предпазва почвата от изсушаване. Трябва да отстранявате фолиото за 2 часа на всеки два до три дни. Това предотвратява образуването на мухъл върху растящия субстрат. Поставете саксията със семена на светло и топло място с 25 до 30° по Целзий (напр. над нагревателя) и поддържайте почвата влажна, но не мокра. Обикновено са необходими три до седем седмици, за да покълнат. **Най-доброто местоположение:** Росичката предпочита топло, светло и слънчево място, за да развие наситено червено оцветяване на пипалата си. **Оптимална грижа:** Росичката се нуждае от чист повдигнат блатен торф или търговска хищна почва в саяката. Като блатно растение вашата росичка изисква постоянно поливане и влажност, което можете да постигнете и чрез по-често пръскане. Растението е най-добре да се постави в чинийка, която винаги е пълна с вода без варовик или дестилирана вода. Противно на общоприетото схващане, насекомите не осигуряват на растението храна, а по-скоро осигуряват тора. Следователно по-нататъшното торене не е необходимо и по-скоро вредно. Можете просто да откъснете мъртви пипала. **През зимата:** От юни до септември хищникът показва бели цветя и след това отново изпада в зимен сън през есента, образувайки отново зимна пъпка и напълно отдръпвайки листата си. Cera *Drosera* предпочита да стои светло и хладно. Продължете да осигурявате равномерно поливане през подложката.

Rundbladet soldug

Drosera rotundifolia

Opdaget og først beskrevet af Charles Darwin i Sussex

Den rundbladede soldug vokser flerårig fra en vinterknop (hibernacle) og danner bladrossetter, der er dækket af omkring 200 fine fangarme. Til sidst er de besat med iriserende, klistrede dråber, der udsender en honningduftende duft. Denne duft er især populær hos frugtfluer, som sætter sig på dråberne og ikke kan slippe af med dem. Rosetterne krøller sig langsomt sammen over en periode på flere timer efter indfangning og frigiver et fordøjelsesenzym, der nedbryder insekterne. I køkkenet er *Drosera* en ideel plante til at distrahere frugtfluer fra frugt. Charles Darwin opdagede første gang den rundbladede soldug i Sussex, England, i 1860 og var fascineret af mængden af fangede insekter. I 1875 offentliggjorde han sin undersøgelse af insektædende planter. Indtil da var den fremherskende opfattelse, at kødædere var i modstrid med naturens guddommelige orden. **Naturlig beliggenhed:** Den rundbladede soldug forekommer mange steder på den nordlige halvkugle fra Europa til Asien til Nordamerika. Den er endda hjemmehørende i Island, Alaska og Grønland og vokser i moser og vådområder. **Successful dyrkning:** Dyrkning fra frø indendørs er muligt hele året rundt. For at øge spireevnen af frøene skal de først opbevares i en plastikpose i fryseren i dit køleskab i 2 dage. Som let spirer er frøene så kun påfugtig kødædende jord drysset og ikke dækket. Stræk husholdningsfilm over dyrkningskarret og prik et par huller i filmen. Dette beskytter jorden mod udtørring. Du bør fjerne folien i 2 timer hver anden til tredje dag. Dette forhindrer mug i at dannes på vækstsubstratet. Stil frøpotten et let og varmt sted med 25 til 30° Celsius (f.eks. over varmeren), og hold pottejorden fugtig, men ikke våd. Det tager normalt tre til syv uger at spire. **Den bedste beliggenhed:** Soldug foretrækker et varmt, let og solrigt sted for at udvikle den intense røde farve af sine tentakler. **Optimal pleje:** Soldug har brug for ren højmosetørv eller kommerciel kødædende jord i plantekassen. Som sumpplante kræver din soldug konstant vanding og fugt, hvilket du også kan opnå ved at sprøjte hyppigere. Planten placeres bedst i en underkop, der altid er fyldt med kalkfri eller destilleret vand. I modsætning til hvad man tror, giver insekterne ikke planten føde, men giver derimod gødningen. Derfor er yderligere befrugtning ikke nødvendig og ret skadelig. Du kan blot plukke døde fangarme af. **Om vinteren:** Fra juni til september viser kødæderen hvide blomster og går så i dvale igen om efteråret, danner igen en vinterknop og trækker bladene helt tilbage. Nu står *Drosera* en hel del let og køligere. Fortsæt med at sikre jævn vanding gennem coasteren.

Rundblättriger Sonnentau

Drosera rotundifolia

Von Charles Darwin in Sussex entdeckt und erstmals beschrieben

Der Rundblättrige Sonnentau wächst mehrjährig aus einer Winterknospe (Hibernakel) und bildet Blattrossetten aus, die mit circa 200 feinen Tentakeln besetzt sind. An ihrem Ende sind sie mit schillernden, klebrigen Tropfen besetzt, die einen nach Honig riechenden Duft verströmen. Dieser Duft ist besonders bei Fruchtfliegen beliebt, die sich auf den Tröpfchen niederlassen und nicht wieder loskommen. Die Rosetten rollen sich nach dem Fang über einen Zeitraum von mehreren Stunden langsam ein und geben ein Verdauungsenzym ab, das die Insekten zersetzt. In der Küche ist die *Drosera* eine ideale Pflanze, um Fruchtfliegen von Obst abzuhalten. Charles Darwin entdeckte 1860 im englischen Sussex erstmals auf den Rundblättrigen Sonnentau und war von der Menge der gefangenen Insekten fasziniert. 1875 veröffentlichte er seine Untersuchung zu insektenfressenden Pflanzen. Bis zu dieser Zeit herrschte die Ansicht vor, dass Karnivoren wider die gottgewollte Ordnung der Natur seien. **Naturstandort:** Der Rundblättrige Sonnentau kommt an vielen Orten der nördlichen Erdhalbkugel von Europa über Asien bis Nordamerika vor. Selbst auf Island, in Alaska und Grönland ist er beheimatet und wächst in Mooren und Feuchtgebieten. **Anzucht:** Im Haus ist die Anzucht aus Samen das ganze Jahr über möglich. Um die Keimfähigkeit der Samen zu erhöhen, sollten sie zunächst für 2 Tage in einem Kunststoffbeutel im Gefrierfach Ihres Kühlschranks lagern. Als Lichtkeimer werden die Samen dann nur auf feuchte Carnivorenerde gestreut und nicht bedeckt. Spannen Sie Klarsichtfolie über das Anzuchtgefäß und stechen Sie einige Löcher in die Folie. So ist die Erde vor Austrocknung geschützt. Alle zwei bis drei Tage sollten Sie die Folie für 2 Stunden entfernen. Das beugt einer Schimmelbildung auf dem Anzuchtsubstrat vor. Stellen Sie das Anzuchtgefäß an einen hellen und warmen Ort mit 25 bis 30° Celsius (zum Beispiel über die Heizung) und halten Sie die Anzuchterde feucht, aber nicht nass. Bis zur Keimung dauert es dann gewöhnlich drei bis sieben Wochen. **Standort:** Sonnentau bevorzugt einen warmen, hellen und sonnigen Standort, um die intensive Rotfärbung seiner Tentakel zu entwickeln. **Pflege:** Der Sonnentau benötigt im Pflanzgefäß reinen Hochmoortorf oder handelsübliche Carnivorenerde. Als Sumpfpflanze verlangt Ihr Sonnentau nach dauerhafter Bewässerung und Luftfeuchtigkeit, die Sie auch durch häufigeres Besprühen erzielen können. Am besten steht die Pflanze in einem Untersetzer, der immer mit kalkfreiem oder destilliertem Wasser gefüllt ist. Entgegen der landläufigen Meinung stellen die Insekten nicht die Nahrung der Pflanze dar, sondern liefern den Dünger. Daher ist eine weitere Düngung nicht notwendig und eher schädlich. Abgestorbene Tentakel können Sie einfach abpflücken. **Im Winter:** Von Juni bis September zeigt die Karnivore weiße Blüten und geht danach im Herbst wieder in die Winterruhe, indem sie erneut eine Winterknospe bildet und ihre Blätter komplett einzieht. Jetzt steht die *Drosera* am liebsten hell und kühler. Sorgen Sie weiterhin für eine gleichmäßige Bewässerung durch den Untersetzer.

Round Leaved Sundew

Drosera rotundifolia

First discovered and described by Charles Darwin in Sussex

The perennial Round Leaved Sundew springs from a winter bud (hibernaculum) and grows leaf rosettes that feature around 200 fine tentacles. At the end of the tentacles are shiny, sticky drops with a honey fragrance. This scent is very popular by fruit flies that come to sit on the drops and, of course, get stuck. The rosettes curl inwards after the catch, which takes a couple of hours, while releasing a digestive enzyme that slowly decomposes the fruit flies. Placed in your kitchen the *Drosera* is the ideal plant to divert fruit flies from your fruits. Charles Darwin first discovered the Round Leaved Sundew in 1860 in Sussex, England, and was fascinated by the amount of insects the plant catches. In 1875 he published his study of carnivorous plants. Until then it was the common belief that carnivores are against the God-given natural order. **Natural location:** The Round Leaved Sundew can be found in many places on the northern hemisphere, from Europe to Asia and until North America. It even grows in Iceland, Alaska and Greenland where its natural habitat are moors and wetlands. **Successful cultivation:** Seed propagation indoors is possible throughout the year. To increase the germinability, you should keep the seeds sealed in a plastic bag in the freezer of your refrigerator for about two days. As a light germinator the seeds of the Round Leaved Sundew can simply be spread on moist carnivore potting compost without putting any compost earth on top. Cover the seed container with clear film to prevent the earth from drying out, but don't forget to make some holes in the clear film and take it every second or third day completely off for about 2 hours. That way you avoid mold formation on your potting compost. Place the seed container somewhere bright and warm with a temperature between 25°C and 30° Celsius (for instance near a heater) and keep the earth moist, but not wet. Usually it takes about three to seven weeks until germination. **The best location:** Sundew prefers a warm, bright and sunny place, to develop that intensive red colouring of its tentacles. **Optimal care:** The Sundew needs either raised bog peat or customary carnivore soil for cultivation. Since it is a marsh plant, constant watering is required and a high humidity, which can also be acquired by spraying the plant regularly. It is best to keep the plant on a saucer which should always be filled with lime-deficient water. Contrary to the popular opinion, the insects are not the food of the Sundew, but merely the fertilizer for the plant. That is why fertilizing is not necessary and rather destructive for cultivation. Dead tentacles can simply be ripped off. **In the winter:** The Round Leaved Sundew shows white flowers from June until September and goes afterwards into hibernation in autumn while producing another winter bud and retracting the leaves completely. By then the *Drosera* likes to be kept in a bright and cooler place, where it still gets water consistently through the saucer.

Ümarlehine päikesepuu

Drosera rotundifolia

Avastas ja kirjeldas esmakordselt Charles Darwin Sussexis

Ümarlehine päikesepuu kasvab mitmeaastaseks talvepungast (talveunest) ja moodustab leherosette, mis on kaetud umbes 200 peene kombitsaga. Lõpus on need kaetud sillerdavate kleepuvate tilkadega, mis eritavad meelõhnalist lõhna. See lõhn on eriti populaarne puuviljakärbeste seas, kes sadestuvad tilkadele ega saa neist lahti. Rosetid kõverdudavad aeglaselt mitme tunni jooksul pärast kinnipüüdmist ja vabastavad seemeensüümi, mis lagundab putukaid. Kõõgis on Drosera ideaalne taim puuviljakärbeste tähelepanu kõrvale juhtimiseks. Charles Darwin avastas ümaralehise päikserohi esmakordselt Inglismaal Sussexis 1860. aastal ja teda paelus püütud putukate hulk. 1875. aastal avaldas ta oma uurimuse putuktoiduliste taimede kohta. Kuni selle ajani valitses arvamus, et lihasööjad on vastuolus jumaliku loodusekorraga. **Looduslik asukoht:** Ümarlehine päikesekaste esineb mitmel pool põhjapoolkeral Euroopast Aasiani Põhja-Ameerikani. Ta on pärit isegi Islandilt, Alaskalt ja Gröönimaalt ning kasvab rabades ja märgaladel. **Edukas kasvatamine:** Seemnetest siseruumides kasvatamine on võimalik aastaringiselt. Seemnete idanemisvõime suurendamiseks tuleks neid esmalt hoida 2 päeva kilekotis külmkapis sügavkülmas. Kerge idandajana on seemned siis ainult pealistske lihasööja muld piserdatud ja katmata. Venitage kultuurianuma kohale toidukile ja torkake kilesse mõned augud. See kaitseb mulda kuivamise eest. Peaksite fooliumi eemaldama 2 tunniks iga kahe kuni kolme päeva järel. See hoiab ära hallituse tekke kasvusubstraadile. Asetage külvipott valgusküllasesse ja sooja kohta, kus on 25–30 °C (nt küttekeha kohale) ja hoidke istutismuld niiske, kuid mitte märjana. Tavaliselt kulub idanemiseks kolm kuni seitse nädalat. **Parim asukoht:** Sundew eelistab sooja, heledat ja päikeselist kasvukohta, et saada kombitsad intensiivselt punaseks. **Optimaalne hooldus:** Päikesepuu vajab istutuskastis puhast rabaturvast või kaubanduslikku lihasööja mulda. Rabataimena vajab teie päikesekaste pidevat kastmist ja niiskust, mida saate saavutada ka sagedamini puitsides. Taim on kõige parem asendada alustassi, mis on alati täidetud lubjavaba või destilleeritud veega. Vastupidiselt levinud arvamusele ei anna putukad taimele toitu, vaid pigem väetist. Seetõttu pole edasine väetamine vajalik ja pigem kahjulik. Surnud kombitsad saate lihtsalt ära korjata. **Talvel:** Juunist septembrini näitab lihasööja valgeid õisi ja läheb siis sügisel uuesti talveunne, moodustades taas talvepunga ja tõmmates lehed täielikult välja. Nüüd Drosera seisabeelistatavalt kerge ja jahedam. Jätke ühtlase kastmise tagamist läbi rannasõidulaeva.

Pyöreälehtinen auringonkukka

Drosera rotundifolia

Charles Darwin löysi ja kuvasi ensimmäisen kerran Sussexissa

Pyöreälehtinen auringonkaste kasvaa talvisilmusta (hibernacle) monivuotiseksi ja muodostaa lehtiruusuksia, jotka on peitetty noin 200 hienolla lonkerolla. Loppussa ne on täynnä irisoivia, tahmeita tippoja, jotka tihtuvat hunajalle tuoksuvaa tuoksua. Tämä tuoksu on erityisen suosittu hedelmäkärpästen keskuudessa, jotka asettuvat pisaroiden päälle eivätkä pääse niistä eroon. Ruusuksheet käpristyvät hitaasti useiden tuntien kuluessa kiinniottamisen jälkeen ja vapauttavat ruoansulatusentsyymiin, joka hajottaa hyönteiset. Keittiössä Drosera on ihanteellinen kasvi poistamaan hedelmäkärpästen huomion hedelmistä. Charles Darwin löysi pyöreälehtisen auringonkasteen ensimmäisen kerran Sussexissa Englannissa vuonna 1860, ja häntä kiehtoivat pyydytysten hyönteisten määrä. Vuonna 1875 hän julkaisi tutkimuksensa hyönteissyöjistä. Siihen asti vallitsi näkemys, että lihansyöjät olivat vastoin Luonnon jumalallista järjestystä. **Luonnollinen sijainti:** Pyöreälehtistä aurinkokastetta esiintyy monissa paikoissa pohjoisella pallonpuoliskolla Euroopasta Aasiaan ja Pohjois-Amerikkaan. Se on kotoisin Islannista, Alaskasta ja Grönlannista ja kasvaa soissa ja kosteikoissa. **Onnistunut viljely:** Kasvatus siemenistä sisätiloissa on mahdollista ympäri vuoden. Siementen itämiskyvyn lisäämiseksi niitä tulee ensin säilyttää muovipussissa jääkaapin pakastimessa 2 päivää. Kevyenä idätäjänä siemenet ovat silloin vasta päälläkosteaa lihansyöjää ripotella eikä peitetty. Venyttä elintarvikekalvo viljelyastian päälle ja pistele kalvoon muutamia reikiä. Tämä suojaaa maaperää kuivumiselta. Poista folio 2 tunnin ajaksi kahden tai kolmen päivän välein. Tämä estää homeen muodostumisen kasvualustalle. Aseta siemenruukku valoisaan ja lämpimään paikkaan, jossa lämpötila on 25–30 °C (esim. lämmittimen päälle) ja pidä ruukku kosteana, mutta ei märkänä. Itäminen kestää yleensä kolmesta seitsemään viikkoa. **Paras sijainti:** Sundew suosii lämmintä, valoisaan ja aurinkoista paikkaa kehittääkseen lonkeroidensa voimakkaan punaisen värin. **Optimaalinen hoito:** Auringonkaste tarvitsee istutuskoneeseen puhdasta kohoturvetta tai kaupallista lihansyöjämaita. Suokasvina auringonkaste vaatii jatkuvaa kastelua ja kosteutta, minkä voit saavuttaa myös ruiskuttamalla useammin. Kasvi on parasta sijoittaa lautaselle, joka on aina täytetty kalkkittomalla tai tislattulla vedellä. Vastoin yleistä uskomusta, hyönteiset eivät tarjoo kasville ravintoa, vaan pikemminkin lannoitetta. Siksi lisälannoitus ei ole tarpeen, ja se on melko haitallista. Voit yksinkertaisesti poimia kuolleet lonkerot. **Talvella:** Kesäkuusta syyskuuhun lihansyöjiä näyttää valkoisia kukkia ja menee sitten syksyllä jälleen lepotilaan muodostuen jälleen talvisilmun ja vetäen kokonaan lehdet pois. Nyt Drosera seisoomieluiten kevyempi ja viileämpi. Jatka tasaisen kastelun varmistamiseksi lasialustan läpi.

Droséra à feuilles rondes

Drosera rotundifolia

Découvert et décrit pour la première fois par Darwin à Sussex

Le droséra à feuilles rondes est vivace, pousse à partir de bourgeons d'hiver (hibernacles), et forme des rosettes qui ont environ 200 tentacules fines dessus. La pointe des tentacules est pourvue de gouttes brillantes et collantes qui exhalent une odeur de miel. Cette odeur est très aimée par les mouches des fruits qui s'installent sur les gouttelettes et ne partent plus. Les rosettes s'enroulent lentement pendant une période de quelques heures après la capture et émet une enzyme digestive qui décompose la mouche lentement. Le droséra est une plante idéale dans la cuisine pour détourner les mouches des fruits. Charles Darwin découvrait le droséra à feuilles rondes pour la première fois en 1860 à Sussex, en Angleterre, et fut fasciné par le nombre d'insectes attrapés. En 1875, il a publié sa recherche sur les plantes insectivores. L'idée que les carnivores étaient contre l'ordre de la nature de Dieu prédominait jusqu'alors. **Emplacement naturel:** Le droséra à feuilles rondes vient de nombreux endroits de l'hémisphère nord de l'Europe à l'Afrique jusqu'en Amérique du Nord. Il est même hébergé en Islande, en Alaska, et au Groenland et croît dans les marais et les milieux humides. **Culture réussie:** La culture des graines à la maison est possible tout au long de l'année. Pour améliorer la faculté germinative des graines, vous devez d'abord les mettre dans un sac plastique et les stocker dans votre congélateur pendant deux jours. Comme les graines ont besoin de la lumière pour germer, il faut juste les parsermer sur du terreau pour plantes carnivores humide, sans les recouvrir. Couvrez le récipient avec une feuille transparente dans laquelle vous faites des trous. Comme ça, le terreau est protégé du dessèchement. Vous devez enlever la feuille pendant deux heures tous les deux ou trois jours. Ceci prévient la formation de moisissures dans le terreau. Mettez le récipient dans un endroit lumineux et chaud de 25° à 30° Celsius (sur le radiateur, par exemple) et gardez le terreau humide, mais pas mouillé. Normalement, la germination a lieu après trois à sept semaines environ. **Le meilleur emplacement:** Le droséra a besoin d'un emplacement chaud, lumineux, et ensoleillé, afin de développer la couleur rouge intense de ses tentacules. **Soins optimaux:** Le droséra a besoin de tourbe pure ou de terreau pour plantes carnivores usuel dans le récipient. Comme c'est une plante héliophyte, votre droséra requiert un arrosage permanent et de l'humidité que vous pouvez avoir avec un arrosage fréquent avec de l'eau pulvérisée. Le mieux est de le placer dans une soucoupe qui est toujours remplie d'eau peu calcaire ou distillée. Contrairement à l'opinion courante, les insectes ne présentent pas de nutriments à la plante, mais ils fournissent l'engrais. Un engraissement de plus n'est donc pas nécessaire et est plutôt nuisible. Vous pouvez tout simplement effeuiller les tentacules mortes. **En hiver:** Le carnivore montre des fleurs blanches de juin à septembre et puis commence à hiverner en automne en formant un nouvel hibernacle et en rentrant complètement ses feuilles. Maintenant, le droséra préfère un endroit lumineux et plus froid. Veuillez à ce que la plante soit régulièrement irriguée par la soucoupe.

Στρογγυλόφυλλο λιακάδα

Drosera rotundifolia

Ανακαλύφθηκε και περιγράφηκε για πρώτη φορά από τον Charles Darwin στο Sussex

Το στρογγυλόφυλλο ηλιοβασιλέμα μεγαλώνει πολυετές από ένα χειμερινό μπουμπούκι (hibernacle) και σχηματίζει ροζέτες φύλλων που καλύπτονται με περίπου 200 λεπτά πλοκάμια. Στο τέλος είναι στριμωγμένες με ιριδίζουσες, κολλώδεις σταγόνες που αποπνέουν ένα άρωμα μελιού. Αυτό το άρωμα είναι ιδιαίτερα δημοφιλές στις μύγες των φρούτων, οι οποίες εγκαθίστανται στα σταγονίδια και δεν μπορούν να απαλλαγούν από αυτά. Οι ροζέτες κουλτουριάζονται αργά σε μια περίοδο αρκετών ωρών μετά τη σύλληψη και απελευθερώνουν ένα πεπτικό ένζυμο που διασπά τα έντομα. Στην κουζίνα, το Drosera είναι ένα ιδανικό φυτό για να αποσπά την προσοχή των φρουτομυγών από τα φρούτα. Ο Κάρλος Δαρβίνος ανακάλυψε για πρώτη φορά το στρογγυλό φύλλο στο Σάξες της Αγγλίας το 1860 και γοητεύτηκε από την ποσότητα των εντόμων που πιάστηκαν. Το 1875 δημοσίευσε τη μελέτη του για τα εντομοφάγα φυτά. Μέχρι εκείνη την εποχή, επικρατούσε η άποψη ότι τα σαρκοφάγα ήταν αντίθετα με τη θεία τάξη της φύσης. **Φυσική τοποθεσία:** Το στρογγυλό φύλλο εμφανίζεται σε πολλά μέρη στο Βόρειο ημισφαίριο από την Ευρώπη μέχρι την Ασία και τη Βόρεια Αμερική. Είναι εγγενές ακόμη και στην Ισλανδία, την Αλάσκα και τη Γροιλανδία και φύεται σε έλη και υδροτόπους. **Επιτυχημένη καλλιέργεια:** Η καλλιέργεια από σπόρους σε εσωτερικούς χώρους είναι δυνατή όλο το χρόνο. Για να αυξήσετε τη βλαστική ικανότητα των σπόρων, θα πρέπει πρώτα να φυλάσσονται σε πλαστική σακούλα στην κατάψυξη του ψυγείου σας για 2 ημέρες. Ως ελαφρύ βλαστάρι, οι σπόροι είναι μόνο αναμμένο υγρό σαρκοφάγο χρώμα ραντισμένο και μη σκεπασμένο. Τεντώστε μεμβράνη πάνω από το δοχείο καλλιέργειας και ανοίξτε μερικές τρύπες στη μεμβράνη. Αυτό προστατεύει το έδαφος από το στέγνωμα. Θα πρέπει να αφαιρέτε το αλουμινόχαρτο για 2 ώρες κάθε δύο έως τρεις ημέρες. Αυτό αποτρέπει τη δημιουργία μούχλας στο υπόστρωμα ανάπτυξης. Τοποθετήστε τη γλάστρα σε ένα ελαφρύ και ζεστό μέρος με θερμοκρασία 25 έως 30° Κελσίου (π.χ. πάνω από τη θερμάστρα) και διατηρήστε το χρώμα της γλάστρας υγρό αλλά όχι υγρό. Συνήθως χρειάζονται τρεις έως επτά εβδομάδες για να βλαστήσει. **Η καλύτερη τοποθεσία:** Το Sundew προτιμά μια ζεστή, φωτεινή και ηλιόλουστη τοποθεσία για να αναπτύξει τον έντονο κόκκινο χρωματισμό των πλοκαμιών του. **Βέλτιστη φροντίδα:** Το λιβάδι χρειάζεται καθαρή ανυψωμένη τύρφη ή εμπορικό χρώμα σαρκοφάγου στη ζαρντινέρα. Ως ελώδες φυτό, το ηλιοβασιλέμα σας απαιτεί συνεχές πότισμα και υγρασία, το οποίο μπορείτε επίσης να επιτύχετε ψεκάζοντας το συχνά. Το φυτό τοποθετείται καλύτερα σε ένα πλατάκι που είναι πάντα γεμάτο με νερό χωρίς ασβέστη ή απεσταγμένο. Σε αντίθεση με τη δημοφιλή πεποίθηση, τα έντομα δεν παρέχουν στο φυτό τροφή, αλλά μάλλον παρέχουν το λίπασμα. Επομένως, περαιτέρω γονιμοποίηση δεν είναι απαραίτητη και μάλλον επιβλαβής. Μπορείτε απλά να ξεκολλήσετε νεκρά πλοκάμια. **Το χειμώνα:** Από τον Ιούνιο έως τον Σεπτέμβριο, το σαρκοφάγο παρουσιάζει λευκά άνθη και στη συνέχεια πέφτει σε χειμερία νάρκη ξανά το φθινόπωρο, σχηματίζοντας ξανά ένα χειμερινό μπουμπούκι και αποσύροντας εντελώς τα φύλλα του. Τώρα στέκεται η Δροσέρακατά προτίμηση ελαφρύ και πιο δροσερό. Συνεχίστε να εξασφαλίζετε ομοιόμορφο πότισμα μέσα από το σουβέρ.

Drúcht chruinn-leaved

Drosera rotundifolia

Ar thángthas air agus ar chuir Charles Darwin síos air den chéad uair in Sussex

Fásann an drúcht chruinn-dhuilleogach ilbhliantúil as bachlóg gheimhridh (hibernacle) agus cruthaíonn sé rósanna duille atá clúdaithe le thart ar 200 tentacles mín. Ag an deireadh tá siad studded le braonacha, greamaitheacha ghreamaitheacha a exude boladh mil-scent. Tá an-tóir ar an mboladh seo i measc cuileoga thorthaí, a shocraíonn ar na braoiníní agus nach féidir leo fáil réidh leo. Na rósanna curl suas go mall thar thréimhse roinnt uaireanta an chloig tar éis a ghabháil agus a scaoileadh einsím díleácha a bhriseann síos na feithidí. Sa chistin, is planda iontach é an *Drosera* chun cuileoga thorthaí a tharraingt ó thorthaí. D'aimsigh Charles Darwin an drúchtín cruinneogach i Sussex, Sasana, den chéad uair sa bhliain 1860 agus bhí spéis aige i líon na bhfeithidí a gabhadh. In 1875 d'fhoilsigh sé a staidéar ar phlandaí feithideach. Go dtí sin, ba é an dearcadh a bhí i réim go raibh feoiliteoirí contrártha le hord diaga an dúlra. **Suíomh nádúrtha:** Tarlaíonn an drúcht chruinn i go leor áiteanna sa leathsféar thuaidh ón Eoraip go dtí an Áise go Meiriceá Thuaidh. Tá sé dúchasach fiú don Íoslainn, Alaska agus an Ghraonlainn agus fásann sé i bportaigh agus bogaigh. **Saothrú thábhí:** Is féidir fás ó shíolta taobh istigh ar feadh na bliana. Chun cumas phéacadh na síolta a mhéadú, ba chóir iad a stóráil ar dtús i mála plaisteach i reoiteoir do chuisneoir ar feadh 2 lá. Mar germinator éadrom, níl na síolta ansin ach amháinithir feoiliteoir tais sprinkled agus nach bhfuil clúdaithe. Sín an scannán cumhdaithe thar an soitheach cultúir agus cuir cúpla poll sa scannán. Cosnaíonn sé seo an ithir ó thriomú amach. Ba chóir duit an scragall a bhaint ar feadh 2 uair gach dhá nó trí lá. Coscann sé seo múnla ó fhoirmiú ar an tsustráit atá ag fás. Cuir an pota síolta in áit éadrom agus te ag 25 go 30 ° Celsius (m.sh. thar an téitheoir) agus coinneigh an ithir potaithe tais ach gan a bheith fliuch. De ghnáth tógann sé trí nó seacht seachtaine chun péacadh. **An suíomh is fearr:** Is fearr le Sundew suíomh te, éadrom agus griannmhar chun dathú dearg dian a chuid tentacles a fhorbairt. **Cúram is fearr is féidir:** Tá móin phortaigh ardaithe ion nó ithir feoiliteoir tráchtála ag teastáil ón drúcht sa phlandálaí. Mar phlanda riasc, tá uisce agus taise leanúnach ag teastáil ó do dhrucht, rud is féidir leat a bhaint amach freisin trí spraeáil níos minice. Is fearr an gléasra a chur i sásan atá líonta i gcónaí le huisce saor ó aol nó uisce driogtha. Murab ionann creideamh an phobail, ní sholáthraíonn na feithidí bá don phlanda, ach soláthraíonn siad leasachán. Dá bhrí sin, níl gá le toirchiú breise agus in áit díobhálach. Is féidir leat ach tentacles marbh a phiocadh amach. **Sa gheimhreadh:** Ó Mheitheamh go Meán Fómhair, taispeánann an feoiliteoir bláthanna bána agus ansin téann sé isteach sa gheimhreadh arís san fhómhar, ag foirmiú bachlóg gheimhridh arís agus ag tarraingt siar a dhuilleoga go hiomlán. Anois tá an *Drosera* ina sheasamhb'fhearr éadrom agus with. Leanúint ar aghaidh ag cinntiú uisce fiú tríd an coaster.

Hringblaða sóldögg

Drosera rotundifolia

Charles Darwin uppgötvaði og lýsti fyrst í Sussex

Hringblaða sóldöggin vex fjölær úr vetrarbrum (dvala) og myndar laufrósettur sem eru þaktar um 200 fínim tjaldvöldum. Í lokin eru þeir prýddir með ilmandi, klístruðum dropum sem gefa frá sér hunanglykt. Þessi lykt er sérstaklega vinsæl hjá ávaxtaflugum sem setjast á dropana og geta ekki losað sig við þá. Rósettturnar krullast hægt og rólega saman á nokkrum klukkustundum eftir að þær eru teknar og losa meltingarensím sem brýtur niður skordýrin. Í eldhúsinu er *Drosera* tilvalin planta til að afvegaleiða ávaxtaflugur frá ávöxtum. Charles Darwin uppgötvaði fyrst hringlaga sóldögg í Sussex á Englandi árið 1860 og heillaðist af magni skordýra sem veidd var. Árið 1875 birti hann rannsókn sína á skordýraætum plöntum. Fram að þeim tíma var ríkjandi skoðun að kjötætur væru andstæðar guðlegri náttúruskipan. **Náttúruleg staðsetning:** Hringblaða sóldögg kemur víða fyrir á norðurhveli jarðar frá Evrópu til Asíu til Norður-Ameríku. Hann á meira að segja heima á Íslandi, Alaska og Grænlandi og vex í mýrum og votlendi. **Árangursrík ræktun:** Ræktun úr fræjum innandyrar er mögulegt allt árið um kring. Til að auka spírunargetu fræanna ætti fyrst að geyma þau í plastpoka í frýsti í kæli í 2 daga. Sem létt spírunarefni eru fræin þá aðeins árákur kjötætur jarðvegur ausinn og ekki hulinn. Teygðu matarfilmu yfir ræktunarlátíð og stingdu nokkrum göt á filmuna. Þetta verndar jarðveginn gegn þurrkun. Þú ættir að fjarlægja álpappírinn í 2 klukkustundir á tveggja til þriggja daga fresti. Þetta kemur í veg fyrir að mygla myndist á vaxandi undirlagi. Settu fræpottinn á léttan og heitan stað með 25 til 30° Celsius (t.d. yfir hitara) og haltu pottajarðveginum rökum en ekki blautum. Það tekur venjulega þrjár til sjö vikur að spíra. **Besta staðsetningin:** Sundew kys heitan, ljósan og sólríkan stað til að þróa sterkan rauðan lit tjaldbáta sinna. **Besta umönnun:** Sóldöggin þarf hreinan mýrarmó eða kjötæta jarðveg í gróðursetningu. Sem mýrarplanta þarf sóldögg þín stöðuga vökvun og raka, sem þú getur líka náð með því að úða oftar. Plöntan er best sett í undirskál sem er alltaf fyllt með kalklausu eða eimuðu vatni. Andstætt því sem almennt er talið, sjá skordýrin ekki fyrir plöntunni fyrir mat, heldur áburðinn. Þess vegna er frekari frjóvgun ekki nauðsynleg og frekar skaðleg. Þú getur einfaldlega tint af dauðum tentacles. **Á veturna:** Frá júní til september sýnir kjötætan hvít blóm og fer síðan aftur í dvala á haustin, myndar áfur vetrarbrum og dregur alveg lafin til baka. Nú stendur *Drosera* helst létt og svalara. Haltu áfram að tryggja jafna vökvun í gegnum hafsbotninn.

Rosolida

Drosera rotundifolia

Scoperta e descritta per la prima volta da Charles Darwin, in Sussex

La Rosolida spunta per più anni dal suo bozzolo invernale o ibernacolo e sviluppa foglie disposte a rosetta, che contengono circa 200 tentacoli sottili. Alle estremità delle foglie si trovano gocce cangianti e appiccicose che emanano un profumo simile al miele. Questo profumo è particolarmente amato dalle mosche della frutta, che si posano sulle goccioline e non se ne vanno più. Le foglie a rosetta si arrotolano attorno alla preda in un lasso di tempo che dura diverse ore, emettendo un enzima digestivo che decompone lentamente la mosca. La Rosolida è una pianta ideale da tenere in cucina, perché mantiene lontane le mosche dalla frutta. Charles Darwin la scoprì per la prima volta nel 1860 nel Sussex inglese, rimanendo affascinato dalla quantità di insetti catturati. Nel 1875 pubblicò il suo studio sulle piante insettivore. Fino a quel momento predominava la visione per cui le carnivore fossero un ordinamento della natura voluto da Dio. **Posizione naturale:** La Rosolida è nativa di molti luoghi dell'emisfero settentrionale, dall'Europa all'Asia fino al Nordamerica. Si trova persino in Islanda, Alaska e Groenlandia e cresce nelle paludi e nelle zone umide. **Coltivazione riuscita:** La coltivazione da semi in casa è possibile durante tutto l'anno. Per aumentare la germinabilità dei semi, lasciate per 2 giorni in un sacchetto di plastica nel reparto freezer del vostro frigorifero. Poiché si tratta di una pianta che ha bisogno di luce per germinare, collocate i semi sulla terra per piante carnivore umida e non copriteli. Coprite il recipiente di coltivazione con pellicola trasparente, sulla quale praticherete dei fori, in questo modo la terra eviterà di seccarsi. Ogni due o tre giorni rimuovete la pellicola per 2 ore, per prevenire la formazione di muffe sulla terra. Collocate il recipiente di coltivazione in un luogo luminoso e caldo, a una temperatura fra i 25° e i 30°C (ad esempio vicino a una fonte di riscaldamento) e mantenete la terra umida, ma non bagnata. La germinazione avverrà probabilmente da tre a sette settimane dopo. **La posizione migliore:** La Rosolida predilige un ambiente caldo, luminoso e soleggiato per sviluppare l'intensa colorazione rossa dei suoi tentacoli. **Cura ottimale:** La Rosolida ha bisogno di torba di sfagno pura, oppure di terra per piante carnivore disponibile in commercio. Come pianta che abita le paludi, la Rosolida ha bisogno di irrigazione costante e di umidità, che potete ricreare spruzzandola spesso. Collocatela preferibilmente in un sottovaso dove lascerete sempre acqua povera di calcare o distillata. Contrariamente all'opinione comune, gli insetti non rappresentano il nutrimento della pianta, ma costituiscono il concime, che può essere immagazzinato anche per un anno. Per questo non è necessario e addirittura deleterio concimarla ulteriormente. Potete staccare con le mani i tentacoli morti. **In inverno:** Da giugno a settembre la pianta carnivora mostra fiori bianchi e in autunno entra già nel riposo invernale, in cui rinnova il bocciolo invernale dove ritira completamente le sue foglie. In questo periodo la *Drosera* preferisce ambienti luminosi e più freschi. Continuate a provvedere all'irrigazione costante per mezzo del sottovaso.

Okruglolisna rosika

Drosera rotundifolia

Otkrio i prvi opisao Charles Darwin u Sussexu

Okruglolisna rosika izrasta kao trajnica iz zimskog pupa (hibernakul) i formira lisne rozete prekrivene s oko 200 sitnih pipaka. Na kraju su načičkane šarenim, ljepljivim kapljicama koje odišu mirisom meda. Ovaj miris posebno je popularan kod vinskih mušica koje se nasele na kapljice i ne mogu ih se riješiti. Rozete se polako uvijaju nekoliko sati nakon hvatanja i oslobađaju probavni enzim koji razgrađuje insekte. U kuhinji je *Drosera* idealna biljka za odvracanje vinskih mušica od voća. Charles Darwin prvi je otkrio okruglolisnu rosiku u Sussexu u Engleskoj 1860. godine i bio je fasciniran količinom ulovljenih insekata. Godine 1875. objavio je svoju studiju o biljkama kukcojedima. Do tog vremena prevladavalo je mišljenje da su mesožderi u suprotnosti s božanskim poretom prirode. **Zemlja porijekla:** Okruglolisna rosika javlja se na mnogim mjestima na sjevernoj hemisferi od Europe preko Azije do Sjeverne Amerike. Porijeklom je čak s Islanda, Aljaske i Grenlanda i raste u močvarama i močvarama. **Uspješan uzgoj:** Uzgoj iz sjemena u zatvorenom prostoru moguć je tijekom cijele godine. Kako bi se povećala sposobnost klijavosti sjemena, prvo ih treba 2 dana čuvati u plastičnoj vrećici u zamrzivaču vašeg hladnjaka. Kao lagani uređaj za klijanje, sjeme je tada samo uključeno u vlažno tlo mesoždera poskropljeno i nepokriveno. Razvucite prozirnu foliju preko posude s kulturom i probušite nekoliko rupa u foliji. To štiti tlo od isušivanja. Svaka dva do tri dana skinite foliju na 2 sata. Time se sprječava stvaranje plijesni na podlozi za uzgoj. Stavite posudu za sjeme na svijetlo i toplo mjesto s 25 do 30°C (npr. iznad grijalice) i održavajte tlo u posudi vlažnim, ali ne mokrim. Obično je potrebno tri do sedam tjedana da proklija. **Najbolja lokacija:** Rosika preferira toplo, svijetlo i sunčano mjesto kako bi razvila intenzivnu crvenu boju svojih pipaka. **Optimalna njega:** Rosika treba čisti treset ili komercijalno tlo za mesojede u sadnici. Kao močvarna biljka, vaša rosika zahtijeva stalno zalijevanje i vlažnost, što možete postići i češćim prskanjem. Biljku je najbolje staviti u tanjurić koji je uvijek napunjen vodom bez kamenca ili destiliranom vodom. Suprotno uvriježenom mišljenju, kukci biljci ne daju hranu, već gnojivo. Stoga daljnja gnojidba nije potrebna i prilično je štetna. Možete jednostavno otkinuti mrtve pipke. **U zimi:** Od lipnja do rujna mesožderka pokazuje bijele cvjetove, a zatim u jesen ponovno pada u zimski san, ponovno formirajući zimski pupoljak i potpuno povlačeći lišće. Sada *Drosera* stoji potpuno mogućnosti lagana i hladnija. Nastavite osiguravati ravnomjerno zalijevanje kroz podmetač.

Apallapu saulīte Drosera rotundifolia

Atklāja un pirmo reizi aprakstīja Čārlzs Darvins Saseksā

Apallapu saulīte izaug no ziemas pumpura (ziemas guļas) daudzgadīga un veido lapu rozetes, kuras klāj aptuveni 200 smalki taustekļi. Beigās tie ir nosmērēti ar zaigojošiem, lipīgiem pilieniņiem, kas izstaro medus aromātu. Šo smaržu īpaši iecienījuši augļu mušas, kas nosēžas uz pilieniņiem un nevar no tām atbrīvoties. Rozetes lēnām saritinās vairāku stundu laikā pēc notveršanas un atbrīvo gremošanas enzīmu, kas noārda kukaiņu. Virtuvē Drosera ir ideāls augs, lai novērstu augļu mušas no augļiem. Čārlzs Darvins pirmo reizi atklāja apallapu saulrakstu Saseksā, Anglijā, 1860. gadā, un viņu fascinēja nokerto kukaiņu daudzums. 1875. gadā viņš publicēja savu pētījumu par kukaiņēdājiem augiem. Līdz tam laikam valdīja uzskats, ka plēsēji ir pretrunā ar dievišķo dabas kārtību. **Dabiska vieta:** Apallapu saulīte sastopama daudzviet ziemeļu puslodē no Eiropas līdz Āzijai līdz Ziemeļamerikai. Tā dzimtene ir pat Islandē, Aļaskā un Grenlandē, un tā aug purvos un mitrājos. **Veiksmīga audzēšana:** Audzēšana no sēklām telpās ir iespējama visu gadu. Lai palielinātu sēklu dīgspēju, tās vispirms 2 dienas jāuzglabā plastmasas maisiņā ledusskapja saldētavā. Kā viegls diedzētājs, sēklas ir tikai tad mitra plēsēju augsnē pārkaisīta un neapsegta. Izstiepiet pārtikas plēvi virs kultivēšanas trauka un ieduriet plēvē dažus caurumus. Tas pasargā augsni no izžūšanas. Jums vajadzētu ņemt foliju 2 stundas ik pēc divām līdz trim dienām. Tas novērš pelējuma veidošanos uz augšanas substrāta. Novietojiet sēklu podu gaišā un siltā vietā ar temperatūru 25 līdz 30°C (piemēram, virs sildītāja) un turiet augsni mitru, bet ne mitru. Parasti dīgšanai nepieciešamas trīs līdz septiņas nedēļas. **Labākā atrašanās vieta:** Sundew dod priekšroku siltai, gaišai un saulainai vietai, lai attīstītu taustekļu intensīvu sarkano krāsu. **Optimālā aprūpe:** Saulei ir nepieciešama tīra purva kūdra vai komerciāla plēsēju augsne stādītājā. Kā purva augam, jūsu saulītei ir nepieciešama pastāvīga laistīšana un mitrums, ko varat arī panākt, izsmidzinot biežāk. Augu vislabāk novietot apakšstātē, kas vienmēr ir piepildīta ar bezkaļķu vai destilētu ūdeni. Pretēji izplatītajam uzskatam, kukaiņi nesniedz augu ar barību, bet drīzāk nodrošina mēslojumu. Tāpēc turpmāka mēslošana nav nepieciešama un drīzāk kaitīga. Jūs varat vienkārši ņemt mēslošanas taustekļus. **Ziemā:** No jūnija līdz septembrim plēsējs rāda baltus ziedus un pēc tam rudeni atkal pāriet ziemas guļā, atkal veidojot ziemas pumpuru un pilnībā izvelkot lapas. Tagad Drosera stāvēlams gaišs un vēsāks. Turpiniet nodrošināt vienmērīgu laistīšanu caur paliktņi.

Apvalialapē saulašarē Drosera rotundifolia

Atrado ir pirmā kartā aprašē Charlesas Darvinas Sasekse

Apvalialapē saulašarē izauga daugiemetē īsā zieminio pumpuro (ziemos uodegos) ir suformuota lapu rozetes, kurās dengia apie 200 smulkių čiuptuvų. Pabaigoje jie nusėti vaivorykštiniais, lipniais lašeliais, kurie skleidžia medumi kvepiantį kvapą. Šį kvapą ypač mėgsta vaisinės muselės, kurios nusėda ant lašelių ir negali jų atsikratyti. Rozetės lėtai susisuka per kelias valandas po pagavimo ir išskiria virškinimo fermentą, kuris suardo vabzdžius. Virtuvėje Drosera yra idealus augalas, atitraukiantis vaisinges muses nuo vaisių. Čarlasas Darvinas pirmą kartą apvalialapę saulėgražą atrado Sasekse, Anglijoje, 1860 m. ir buvo sužavėtas sugautų vabzdžių kiekiu. 1875 m. jis paskelbė savo tyrimą apie vabzdžiaėdžių augalus. Iki tol vyravo nuomonė, kad mėsdžiai prieštarauja dieviškajai gamtos tvarkai. **Natūrali vieta:** Apvalialapę saulėgražą aptinkama daug kur šiauriniame pusrutulyje nuo Europos iki Azijos iki Šiaurės Amerikos. Netgi kilęs iš Islandijos, Aliaskos ir Grenlandijos, auga pelkėse ir šlapžemėse. **Sėkmingas auginimas:** Auginti iš sėklų patalpose galima ištisus metus. Norint padidinti sėklų daigumą, pirmiausia jas 2 dienas reikia laikyti plastikiniame maišelyje šaldytuvo šaldiklyje. Kaip lengvas daigiklis, sėklos yra tik tadadrėgna mėsdžių žemė pabarstyta ir neuždengta. Ant kultivavimo indo užtieskite maistinę plėvelę ir įdarykite kelias skylutes. Tai apsaugo dirvą nuo išdžiūvimo. Kas dvi ar tris dienas 2 valandas nuimkite foliją. Tai apsaugo nuo pelėsio susidarymo ant augančio substrato. Sėklų vazoną pastatykite šviesioje ir šiltoje 25–30 °C temperatūroje (pvz., virš šildytuvo) ir laikykite vazono dirvą drėgną, bet ne šlapią. Paprastai sudygsta nuo trijų iki septynių savaitių. **Geriausia vieta:** Sundew mėgsta šiltą, šviesią ir saulėtą vietą, kad išsiugdytų intensyviai raudonąją čiuptuvų spalvą. **Optimali priežiūra:** Saulėgražoms sodintuvėje reikia grynų aukštapelkių durpių arba komercinio mėsdžių dirvožemio. Kaip pelkinis augalas, saulėgražas reikalauja nuolatinio laistymo ir drėgmės, o tai taip pat galite pasiekti purškdamiesi dažniau. Augalą geriausia dėti į lėkštę, kuri visada pripildyta kalkių arba distiliuoto vandens. Priešingai populiariems įsitikinimams, vabzdžiai ne aprūpina augalą maistu, o aprūpina trąšomis. Todėl tolesnis tręšimas nėra būtinas ir veikiau žalingas. Galite tiesiog nuimti negyvus čiuptuvus. **Ziemą:** Nuo birželio iki rugsėjo mėn. mėsdžiai žydi baltais žiedais, o rudeni vėl pereina į žiemos miegą, vėl suformuodamas žieminį pumpurą ir visiškai ištraukdamas lapus. Dabar Drosera stovipageidautina šviesus ir vėsesnis. Toliau užtikrinkite tolygų laistymą per padėkliuką.

Sundew bil-weraq tond Drosera rotundifolia

Skopert u deskritt għall-ewwel darba minn Charles Darwin f'Sussex

Is-sundew bil-weraq tond tikber perenni minn bud tax-xitwa (hibernacle) u tiffirma rosettes tal-weraq li huma mghottija b'madwar 200 tentakoli fini. Fl-aħħar huma mimlijin bi qtar irridixxenti u li jwaħħlu li joħorġu riħa fwejjah ta' għasel. Din ir-riħa hija partikolarment popolari mad-dubbien tal-frott, li joqogħdu fuq il-qtar u ma jistgħux jehilsu minnhom. Il-rosettes bil-mod jinżlu fuq perjodu ta' diversi sigħat wara li jinqabdu u jirrilaxxaw enzima diġestiva li tkisser l-insetti. Fil-kčina, id-Drosera hija pjanta indigēna biex tfixxek id-dubbien tal-frott mill-frott. Charles Darwin skopra l-ewwel is-sundew bil-weraq tond f'Sussex, l-Ingilterra, fl-1860 u kien affaxxinat bil-kwantità ta' insetti maqbuda. Fl-1875 ippubblika l-istudju tiegħu tal-pjanti insettivori. Sa dak iż-żmien, il-fehma prevalenti kienet li l-karnivori kienu kuntrarji għall-ordni divina tan-natura. **Post naturali:** Is-sundew bil-weraq tond isseħħ f'haġna postijiet fl-emisferu tat-Tramuntana mill-Ewropa għall-Asja bl-Amērika ta' Fuq. Sahansitra hija indigēna tal-Islanda, l-Alaska u l-Groenlandja u tikber fl-imtaġar u l-artijiet mistagħdra. **Kultivazzjoni b'suċċess:** It-tkabbir miż-żrieragħ ġewwa huwa possibbli s-sena kollha. Biex tiżdied il-kapaċità tal-ġerminazzjoni taż-żrieragħ, l-ewwel għandhom jinħażnu f'borża tal-plastik fil-frīża tal-frīgġ tiegħek għal 2 ijiem. Bhala ġerminatur haġif, iż-żrieragħ huma mbagħad mixgħula bisshamrija karnivore niedja imbexxex u mhux mghottija. Stretch cling film fuq il-bastiment tal-kultura u poke ffit toqob fil-film. Dan jipproteġi l-hamrija milli tinxef. Għandek tneħħi l-fojl għal saġhtejn kull jumejn jew tlett ijiem. Dan jipprevjeni l-iffurmar tal-moffa fuq is-sottostrat li qed jikber. Poġġi l-borma taż-żerriegħa f'post haġif u shun b'25 sa 30 ° Celsius (eż. fuq il-heater) u zomm il-hamrija tal-qasari niedja izda mhux imxarrba. Normalment tieħu tlieta sa seba 'ġimghat biex tiġġermina. **L-aħjar post:** Sundew jippreferi post shun, haġif u xemxi biex tiżviluppa l-kulur aħmar intens tal-tentakli tagħha. **Kura ottimali:** Is-sundew teħtieġ pit tal-bog mghollija pura jew hamrija karnivora kummerċjali fil-planter. Bhala pjanta tal-bassasa, is-sundew tiegħek teħtieġ tisqija u umdiṭa kostanti, li tista' 'tikseb ukoll billi bexx aktar ta' spiss. L-impjant jittieġhed l-aħjar fi saucer li dejjem jimtela b'ilma mingħajr ġir jew distillat. Kuntrarjament għat-twemmin popolari, l-insetti ma jipprovdwx lil-pjanta bl-ikel, izda pjuttost jipprovdwx l-fertilizzant. Għalhekk, aktar fertilizzazzjoni mhix meħtieġa u pjuttost ta' ħsara. Tista' ssemplicement pick off tentakli mejta. **Fix-xitwa:** Minn Gunju sa Settembru, il-karnivoru juri fiuri b'ogħla jerga 'jiberra fil-harifa, jerga' jiffirma bud tax-xitwa u jirtira kompletament il-weraq tiegħu. Issa d-Drosera wieqfapreferibbilment f'haġif u jkessaħ. Komplu biex tiżgura tisqija uniformi permezz tal-coaster.

Rondbladige Zonnedaauw Drosera rotundifolia

Ontdekt en voor het eerst beschreven door Charles Darwin in Sussex

De rondbladige zonnedaauw groeit gedurende meerdere jaren vanuit een winterknop (overwintering) en vormt bladrozetten die bedekt zijn met zo'n 200 fijne tentakels. Aan het einde zijn ze bedekt met glinsterende, plakkerige druppels die een geur afgeven die naar honing ruikt. Deze geur is vooral populair bij fruitvliegjes die zich op de druppeltjes nestelen en nooit loslaten. Nadat ze zijn gevangen, krullen de rozetten langzaam op gedurende een periode van uren en geven ze een spijsverteringsenzym af dat de insecten afbreekt. In de keuken is de Drosera een ideale plant om fruitvliegjes af te leiden van fruit. Charles Darwin ontdekte de rondbladige zonnedaauw voor het eerst in Sussex, Engeland, in 1860 en was gefascineerd door het aantal gevangen insecten. In 1875 publiceerde hij zijn studie over insectenetende planten. Tot die tijd was de heersende opvatting dat carnivoren tegen de goddelijke orde van de natuur waren. **Natuurlijke locatie:** De rondbladige zonnedaauw komt op veel plaatsen op het noordelijk halfrond voor, van Europa tot Azië tot Noord-Amerika. Het is zelfs inheems in IJsland, Alaska en Groenland en groeit in heidevelden en wetlands. **Succesvolle teelt:** Binnen kweken uit zaden is het heel jare mogelijk. Om de kiemkracht van de zaden te vergroten, moeten ze eerst 2 dagen in een plastic zak in het vriesvak van je koelkast worden bewaard. Als lichtkiem worden de zaden dan alleen op vochtige carnavoorgroond gestrooid en niet afgedekt. Rek vershoudfolie over de kweekbak en prik een paar gaatjes in de folie. Dit beschermt de aarde tegen uitdroging. Om de twee tot drie dagen moet u de film gedurende 2 uur verwijderen. Dit voorkomt schimmelvorming op het kweeksubstraat. Zet de kweekbak op een lichte en warme plaats met 25 à 30 ° Celsius (bijvoorbeeld boven de kachel) en houd de kweekgrond vochtig, maar niet nat. Het duurt meestal drie tot zeven weken voordat het ontkiemt. **De beste locatie:** Zonnedaauw geeft de voorkeur aan een warme, heldere en zonnige locatie om de intens rode kleur van zijn tentakels te ontwikkelen. **Optimale verzorging:** De zonnedaauw heeft puur hoogveen of in de handel verkrijgbare carnavoorgroend in de planter nodig. Als moerasplant heeft uw zonnedaauw permanente bewatering en vochtigheid nodig, wat u kunt bereiken door vaker te sproeien. De plant kan het beste op een schotel staan die altijd gevuld is met kalkvrij of gedestilleerd water. In tegenstelling tot wat vaak wordt gedacht, zijn de insecten niet het voedsel van de plant, maar leveren ze de mest. Daarom is verdere bemesting niet nodig en eerder schadelijk. Je kunt simpelweg dode tentakels afbreken. **In de winter:** De vleeseter laat van juni tot september witte bloemen zien en gaat dan in de herfst weer in winterslaap, waar hij weer een winterknop vormt en zijn blad volledig terugtrekt. Nu staat de Drosera het liefst licht en koeler. Blijf ervoor zorgen dat de onderzetter gelijkmatig water geeft.

Rundbladet soldugg

Drosera rotundifolia

Oppdaget og først beskrevet av Charles Darwin i Sussex

Den rundbladede solduggen vokser flerårig fra en vinterknopp (dvale) og danner bladrosetter som er dekket med rundt 200 fine tentakler. På slutten er de besatt med iriserende, klebrige dråper som utstråler en honningduftende duft. Denne duften er spesielt populær blant fruktfluer, som legger seg på dråpene og ikke kan bli kvitt dem. Rosettene krøller seg sakte sammen over en periode på flere timer etter fangst og frigjør et fordøyelsesenzym som bryter ned insektene. På kjøkkenet er Drosera en ideell plante for å distrahere fruktfluer fra frukt. Charles Darwin oppdaget først den rundbladede solduggen i Sussex, England, i 1860 og ble fascinert av mengden insekter som ble fanget. I 1875 publiserte han sin studie av insektetende planter. Frem til den tid var den rådende oppfatningen at rovdyr var i strid med den guddommelige naturens orden. **Naturlig beliggenhet:** Den rundbladede solduggen forekommer mange steder på den nordlige halvkule fra Europa til Asia til Nord-Amerika. Den er til og med hjemmehørende på Island, Alaska og Grønland og vokser i myrer og våtmarker. **Vellykket dyrking:** Å dyrke fra frø innendørs er mulig hele året. For å øke spireevnen til frøene bør de først oppbevares i en plastpose i fryseren i kjøleskapet i 2 dager. Som lettspirer er frøene da kun påfuktig rovdryjord drysset og ikke dekket. Strekk matfilm over kulturkaret og stikk noen hull i filmen. Dette beskytter jorda mot å tørke ut. Du bør fjerne folien i 2 timer annenhver til tredje dag. Dette forhindrer mugg fra å dannes på vekstsubstratet. Plasser frøpotten på et lett og varmt sted med 25 til 30° Celsius (f.eks. over varmeren) og hold pottējorda fuktig, men ikke våt. Det tar vanligvis tre til syv uker å spire. **Den beste beliggenheten:** Sundew foretrekker et varmt, lett og solrikt sted for å utvikle den intense røde fargen på tentaklene. **Optimal omsorg:** Solduggen trenger ren høymyrtyr eller kommersiell rovdryjord i plantekassen. Som myrplante krever solduggen konstant vanning og fuktighet, noe du også kan oppnå ved å sprøyte oftere. Planten plasseres best i en tallerken som alltid er fylt med kalkfritt eller destillert vann. I motsetning til hva mange tror, gir insektene ikke planten mat, men gir heller gjødsel. Derfor er ytterligere befruktning ikke nødvendig og heller skadelig. Du kan ganske enkelt plukke av døde tentakler. **Om vinteren:** Fra juni til september viser rovdryret hvite blomster og går så i dvale igjen om høsten, danner en vinterknopp igjen og trekker bladene helt tilbake. Nå står Droseragjerne lett og kjøligere. Fortsett å sikre jevn vanning gjennom dalbanen.

Rosiczka Okrągłolistna

Drosera rotundifolia

Odkryty i po raz pierwszy opisany przez Charlesa Darwina w Sussex

Odwieczna rosiczka okrągłolistna wyrasta z zimowego pąka (hibernaculum) i wyrasta z rozet liściowych, które mają około 200 drobnych macek. Na końcu macek znajdują się błyszczące, lepkie kropelki o miódowym zapachu. Ten zapach jest bardzo popularny wśród muszek owocówek, które siadają na kropelkach i oczywiście utkną. Rozety zwijają się do wewnątrz po złowieniu, co trwa kilka godzin, uwalniając enzym trawienny, który powoli rozkłada muszki owocówki. Umieszczona w Twojej kuchni Drosera jest idealną rośliną do odwracania muszek owocowych od owoców. Charles Darwin po raz pierwszy odkrył rosiczkę okrągłolistną w 1860 roku w Sussex w Anglii i był zafascynowany ilością owadów, które łapie roślina. W 1875 roku opublikował swoje badanie roślin mięsożernych. Do tego czasu panowało powszechne przekonanie, że drapieżniki są przeciwne porządkowi naturalnemu nadanemu przez Boga. **Naturalne położenie:** Rosiczkę okrągłolistną można znaleźć w wielu miejscach na półkuli północnej, od Europy po Azję i Amerykę Północną. Roślina nawet na Islandii, Alasce i Grenlandii, gdzie jej naturalnym środowiskiem są wrzosowiska i mokradła. **Udana uprawa:** Rozmnażanie nasion w pomieszczeniach jest możliwe przez cały rok. Aby zwiększyć zdolność kiełkowania, nasiona należy przechowywać zamknięte w plastikowej torbie w zamrażarce lodówki przez około dwa dni. Jako lekkie kiełkujące nasiona rosiczki okrągłolistnej można po prostu rozproszyc na wilgotnym kompozycie doniczkowym dla mięsożerców bez umieszczania na wierzchu ziemi kompostowej. Przykryj pojemnik na nasiona przezroczystą folią, aby ziemia nie wyschła, ale nie zapomnij zrobić dziur w przezroczystej folii i zdejmuj ją co drugi lub trzeci dzień na około 2 godziny. W ten sposób unikniesz tworzenia się pleśni na kompozycie doniczkowym. Umieść pojemnik na nasiona w miejscu jasnym i ciepłym o temperaturze od 25 ° C do 30 ° Celsjusza (na przykład w pobliżu grzejnika) i utrzymuj wilgotną ziemię, ale nie mokrą. Zwykle kiełkowanie trwa od trzech do siedmiu tygodni. **Najlepsza lokalizacja:** Rosiczka wolni ciepłe, jasne i słoneczne miejsce, aby rozwinąć intensywne czerwone zabarwienie swoich macek. **Optymalna pielęgnacja:** Rosiczka potrzebuje do uprawy torfu wysokiego lub zwykłej gleby mięsożernej. Ponieważ jest to roślina bagienne, wymagane jest ciągłe podlewanie i wysoka wilgotność, którą można również uzyskać poprzez regularne opryskiwanie rośliny. Najlepiej trzymać roślinę na spodku, który zawsze powinien być wypełniony wodą z niedoborem wapna. Wbrew powszechnej opinii owady nie są pokarmem rosiczki, a jedynie nawozem dla rośliny. Dlatego nawożenie nie jest konieczne i raczej destrukcyjne dla uprawy. Martwe macki można po prostu oderwać. **W zimą:** Rosiczka okrągłolistna wykazuje białe kwiaty od czerwca do września, a następnie przechodzi w stan hibernacji jesienią, wytwarzając kolejny pączek zimowy i całkowicie cofając liście. Do tego czasu Drosera lubi być trzymana w jasnym i chłodniejszym miejscu, w którym ciągle dostaje wodę przez spodek.

Drosera de folhas redondas

Drosera rotundifolia

Descoberto e descrito pela primeira vez por Charles Darwin em Sussex

A drosera de folhas redondas cresce perene a partir de um botão de inverno (hibernáculo) e forma rosetas de folhas cobertas por cerca de 200 tentáculos finos. No final, eles são cravejados com gotas pegajosas e iridescentes que exalam um perfume perfumado de mel. Este perfume é particularmente popular entre as moscas-das-frutas, que se depositam nas gotículas e não conseguem se livrar delas. As rosetas se enrolam lentamente por um período de várias horas após a captura e liberam uma enzima digestiva que decompõe os insetos. Na cozinha, a Drosera é uma planta ideal para distrair as moscas-das-frutas das frutas. Charles Darwin descobriu pela primeira vez a drosera de folhas redondas em Sussex, Inglaterra, em 1860 e ficou fascinado com a quantidade de insetos capturados. Em 1875 publicou seu estudo sobre plantas insetívoras. Até então, prevalecia a visão de que os carnívoros eram contrários à ordem divina da natureza. **Localização natural:** A drosera de folhas redondas ocorre em muitos lugares no hemisfério norte, da Europa à Ásia e à América do Norte. É até nativa da Islândia, Alasca e Groenlândia e cresce em pântanos e pântanos. **Cultivo bem sucedido:** Cultivar a partir de sementes dentro de casa é possível durante todo o ano. Para aumentar a capacidade de germinação das sementes, elas devem primeiro ser armazenadas em um saco plástico no freezer de sua geladeira por 2 dias. Como um germinador leve, as sementes ficam então apenas em solo carnívoro úmido polvilhado e não coberto. Estique o filme plástico sobre o recipiente de cultura e faça alguns furos no filme. Isso protege o solo de secar. Você deve remover o papel alumínio por 2 horas a cada dois ou três dias. Isso evita a formação de mofo no substrato em crescimento. Coloque o vaso de sementes em um local claro e quente com 25 a 30° Celsius (por exemplo, sobre o aquecedor) e mantenha o solo do vaso úmido, mas não molhado. Geralmente leva de três a sete semanas para germinar. **A melhor localização:** Sundew prefere um local quente, claro e ensolarado para desenvolver a intensa coloração vermelha de seus tentáculos. **Cuidado ideal:** A drosera precisa de turfa de pântano pura ou solo carnívoro comercial no plantador. Como planta de pântano, sua drosera requer rega e umidade constantes, o que você também pode conseguir borrifando com mais frequência. A planta é melhor colocada em um pires sempre cheio de água destilada ou sem cal. Ao contrário da crença popular, os insetos não fornecem alimento à planta, mas sim o fertilizante. Portanto, a fertilização adicional não é necessária e bastante prejudicial. Você pode simplesmente pegar tentáculos mortos. **No inverno:** De junho a setembro, o carnívoro apresenta flores brancas e volta a hibernar no outono, formando novamente um broto de inverno e retirando completamente suas folhas. Agora a Drosera está de péde preferência leve e fresco. Continue a garantir uma rega uniforme no porta-copos.

Sundew Cu Frunze Rotunde

Drosera rotundifolia

Descoperit și descris pentru prima dată de Charles Darwin în Sussex

Sundew cu frunze rotunde crește de câțiva ani dintr-un mugur de iarnă (hibernaclu) și formează rozete de frunze care sunt acoperite cu aproximativ 200 de tentacule fine. La sfârșitul lor sunt acoperite cu picături irizante, lipicioase, care degajă un parfum care miroase a miere. Acest parfum este deosebit de popular printre muștele fructelor care se așează pe picături și nu se desprind niciodată. După ce au fost prinse, rozetele se îndoaie încet pe o perioadă de ore și eliberează o enzimă digestivă care descompune insectele. În bucătărie, Drosera este o plantă ideală pentru a distra muștele fructelor de la fructe. Charles Darwin a descoperit prima dată sundew-ul cu frunze rotunde în Sussex, Anglia în 1860 și a fost fascinat de numărul de insecte capturate. În 1875 și-a publicat studiul asupra plantelor insectivore. Până în prezent, punctul de vedere predominant era că carnivorele erau împotriva ordinii divine a naturii. **Locație naturală:** Sundew-ul cu frunze rotunde apare în multe locuri din emisfera nordică, de la Europa la Asia și America de Nord. Este chiar originar din Islanda, Alaska și Groenlanda și crește în landuri și zone umede. **Cultivare de succes:** Cultivarea din semințe în interior este posibilă pe tot parcursul anului. Pentru a crește germinabilitatea semințelor, acestea trebuie păstrate mai întâi într-o pungă de plastic în compartimentul congelator al frigiderului timp de 2 zile. Ca germinator ușor, semințele sunt apoi imprăștiat numai pe solul carnivor umed și nu sunt acoperite. Întindeți folia alimentară peste recipientul de cultivare și introduceți câteva găuri în film. Acest lucru protejează pământul de uscăre. La fiecare două până la trei zile ar trebui să îndepărtați filmul timp de 2 ore. Acest lucru împiedică formarea mușgaiului pe substratul în creștere. Așezați vasul de cultivare într-un loc luminos și cald, cu 25 până la 30 ° Celsius (de exemplu, deasupra încălzitorului) și păstrați solul de cultivare umed, dar nu umed. De obicei, durează trei până la șapte săptămâni pentru germinare. **Cea mai bună locație:** Sundew preferă o locație caldă, luminoasă și însoțită pentru a dezvolta culoarea roșie intensă a tentaculelor sale. **Îngrijire optimă:** Sundew necesită turbă de mlaștină crescută pură sau sol de carnivore disponibil comercial în plantator. Ca plantă de mlaștină, soarele dvs. necesită udare permanentă și umiditate, pe care le puteți realiza prin pulverizare mai des. Planta este cel mai bine plasată într-o farfurioară care este întotdeauna umplută cu apă fără var sau distilată. Contrar credinței populare, insectele nu sunt hrana plantei, ci furnizează îngrășământul. Prin urmare, fertilizarea suplimentară nu este necesară și mai degrabă dăunătoare. Puteți pur și simplu smulge tentaculele moarte. **În iarnă:** Carnivorul prezintă flori albe din iunie până în septembrie și apoi intră din nou în hibernare toamna, unde formează din nou un mugur de iarnă și își retrace complet frunzele. Acum, Drosera preferă să fie ușor și mai rece. Continuați să asigurați udarea uniformă prin coaster.

Rundbladig Soldag

Drosera rotundifolia

Upptäckt och först beskrivits av Charles Darwin i Sussex

Den rundbladiga solsen växer i flera år från en vinterknopp (hibernacle) och bildar bladrossetter som är täckta med cirka 200 fina tentakler. I slutet är de täckta med skimrande, klubbiga droppar som ger en doft som luktar honung. Denna doft är särskilt populär bland fruktflugor som sätter sig på dropparna och aldrig lossnar. Efter att ha fångats krullar rosetterna sig långsamt över en timme och släpper ut ett matsmältningsenzym som bryter ner insekterna. I köket är *Drosera* en idealisk växt för att distrahera fruktflugor från frukt. Charles Darwin upptäckte första gången solbladen i Sussex, England 1860 och fascinerades av antalet fångade insekter. År 1875 publicerade han sin studie om insektsätande växter. Fram till denna tid var den rådande uppfattningen att köttätare var emot naturens gudomliga ordning. **Naturligt läge:** Den soliga daggen förekommer på många platser på norra halvklotet från Europa till Asien till Nordamerika. Det är till och med infödd till Island, Alaska och Grönland och växer i hedar och våtmarker. **Framgångsrik odling:** Att odla från frön inomhus är möjligt året runt. För att öka fröns grobarhet bör de först förvaras i en plastpåse i kylskåpets frysfack i två dagar. Som en lätt groning sprids fröna bara på fuktigt köttätande mark och täcks inte. Sträck folie över odlingsbehållaren och sticka några hål i filmen. Detta skyddar jorden från att torka ut. Varannan till var tredje dag ska du ta bort filmen i två timmar. Detta förhindrar att mögel bildas på det växande substratet. Placera odlingskärlet på en ljus och varm plats med 25 till 30 ° Celsius (till exempel ovanför värmaren) och håll odlingsjorden fuktig men inte våt. Det tar vanligtvis tre till sju veckor för spiring. **Den bästa platsen:** Sundew föredrar en varm, ljus och solig plats för att utveckla den intensiva röda färgen på sina tentakler. **Optimal vård:** Solsken kräver ren upphöjd torv eller kommersiellt tillgänglig köttätande jord i planteringen. Som en myrväxt kräver din dag permanent vattning och fuktighet, vilket du kan uppnå genom att spraya oftare. Växten placeras bäst i ett fat som alltid fylls med kalkfritt eller destillerat vatten. I motsats till vad många tror är insekterna inte växtens mat utan ger gödselmedel. Därför är ytterligare befruktning inte nödvändig och ganska skadlig. Du kan helt enkelt plocka av döda tentakler. **På vintern:** Köttätaren visar vita blommor från juni till september och går sedan i viloläge igen på hösten, där den bildar en vinterknopp igen och helt drar tillbaka sina löv. Nu föredrar *Drosera* att vara lätt och svalare. Fortsätt för att säkerställa jämn vattning genom dalbanan.

Rosička okružholistá

Drosera rotundifolia

Objavil a prvýkrát opísal Charles Darwin v Sussexe

Rosička okružholistá vyrašá zo zimného púčika (zimný spánok) a vytvára listové ružice, ktoré sú pokryté asi 200 jemnými tykadlami. Na konci sú posiate dúhovými, lepkavými kvapkami, ktoré vyzývajú medovo voňavú vôňu. Túto vôňu obľubujú najmä ovocné mušky, ktoré sa usádzajú na kvapôčkach a nevedia sa ich zbaviť. Rozety sa pomaly stáčajú v priebehu niekoľkých hodín po ulovení a uvoľňujú tráviaci enzým, ktorý rozkladá hmyz. V kuchyni je *Drosera* ideálnou rastlinou na odvrátenie pozornosti ovocných mušiek od ovocia. Charles Darwin prvýkrát objavil rosičku okružholistú v Sussexe v Anglicku v roku 1860 a bol fascinovaný množstvom uloveného hmyzu. V roku 1875 publikoval svoju štúdiu o hmyzožravých rastlinách. Dovtedy prevládala názor, že mäsožravce sú v rozpore s božským poriadkom prírody. **Prirodzená poloha:** Rosička okružholistá sa vyskytuje na mnohých miestach severnej pologule od Európy cez Áziu až po Severnú Ameriku. Pochádza dokonca z Islandu, Aljašky a Grónska a rastie v močiarnoch a mokradiach. **Úspešná kultivácia:** Pestovanie zo semien v interiéri je možné po celý rok. Aby ste zvýšili klíčivosť semien, mali by byť najprv uložené v plastovom vrecku v mrazničke vašej chladničky na 2 dni. Ako ľahký kľúč sú potom semená iba navlhká pôda pre mäsožravce posypaná a nezakrytá. Natiahnite prílnavú fóliu na nádobu s kultúrou a urobte do nej niekoľko otvorov. To chráni pôdu pred vysychaním. Fóliu by ste mali odstraňovať na 2 hodiny každé dva až tri dni. Zabráni sa tak tvorbe plesní na pestovateľskom substráte. Umiestnite kvetnák na svetlé a teplé miesto s teplotou 25 až 30 °C (napríklad nad ohrievačom) a zeminu udržiavajte vlhkú, ale nie mokrá. Klíčenie zvyčajne trvá tri až sedem týždňov. **Najlepšie umiestnenie:** Rosnatka uprednostňuje teplé, svetlé a slnečné miesto, aby si vytvorila intenzívne červené sfarbenie chápadiel. **Optimálna starostlivosť:** Rosička potrebuje čistú rašelinovú rašelinu alebo komerčnú pôdu pre mäsožravce v kvetináči. Ako močiarna rastlina vyžaduje vaša rosička stálu zálievku a vlhkosť, čo môžete dosiahnuť aj častejším postrekom. Rastlinu je najlepšie umiestniť do podšálky, ktorá je vždy naplnená destilovanou vodou bez vápna. Na rozdiel od všeobecného presvedčenia, hmyz neposkytuje rastline potravu, ale poskytuje hnojivo. Ďalšie hnojenie preto nie je potrebné a skôr škodlivé. Môžete jednoducho vybrať mŕtve chápadlá. **V zime:** Od júna do septembra má mäsožravec biele kvety a potom sa na jeseň opäť ukladá do zimného spánku, pričom opäť vytvorí zimný púčik a úplne stiahne listy. Teraz *Drosera* stojí radšej ľahké a chladnejšie. Pokračujte v zaisťovaní rovnomerného zavlažovania cez tácku.

Okrogolistna rosika

Drosera rotundifolia

Odkril in prvi opisal Charles Darwin v Sussexu

Okrogolistna rosika zraje kot trajnica iz zimskega popka (hibernacle) in oblikuje listne rozete, ki so prekrite s približno 200 drobnimi lovkami. Na koncu so posejane z mavričnimi lepljivimi kapljicami, ki dišijo po medu. Ta vonj je še posebej priljubljen pri vinskih mušicah, ki se naselijo na kapljice in se jih ne morejo znebiti. Rozete se v nekaj urah po ujetju počasi zvijajo in sproščajo prebavni encimi, ki razgrajuje žuželke. V kuhinji je *Drosera* idealna rastlina za odvracanje vinskih mušic od sadja. Charles Darwin je leta 1860 v Sussexu v Angliji prvič odkril okrogolistno rosiko in bil navdušen nad količino ujetih žuželk. Leta 1875 je objavil študijo o žužkojedih rastlinah. Do takrat je prevladovalo mnenje, da so mesojedci v nasprotju z božanskim redom narave. **Naravni habitat:** Okrogolistna rosika se pojavlja marsikje na severni polobli od Evrope do Azije do Severne Amerike. Doma je celo na Islandiji, Aljaski in Grenlandiji ter raste na barjih in mokriščih. **Navodila za gojenje:** Gojenje iz semen v zaprtih prostorih je možno vse leto. Da bi povečali kalivost semen, jih najprej hranite v plastični vrečki v zamrzovalniku vašega hladilnika za 2 dni. Kot lahki kalilnik so semena takrat šele vklopljenavlažna mesojeda tla poškopljena in nepokrita. Preko posode s kulturo napnite živilsko folijo in v folijo prebodite nekaj lukenj. To ščiti tla pred izsušitvijo. Vsake dva do tri dni za 2 uri odstranite folijo. S tem preprečimo nastanek plesni na rastni podlagi. Lonček s semeni postavite na svetlo in toplo mesto s temperaturo od 25 do 30 °C (npr. nad grelnikom), zemlja v lončku pa naj bo vlažna, vendar ne mokra. Običajno traja od tri do sedem tednov, da vzklje. **Najboljša lokacija:** Rosika ima najraje toplo, svetlo in sončno lego, da razvije intenzivno rdečo barvo svojih lovk. **Optimalna nega:** Rosika v sadilniku potrebuje čisto šoto z dvignjenega barja ali komercialno zemljo za mesojedce. Vaša rosika kot močvirska rastlina zahteva stalno zalivanje in vlažnost, kar lahko dosežete tudi s pogostejšim škropljenjem. Rastlino je najbolje postaviti v krožnik, ki je vedno napolnjen z vodo brez vodnega kamna ali destilirano vodo. V nasprotju s splošnim prepričanjem žuželke rastlini ne zagotavljajo hrane, temveč gnojilo. Zato nadaljnje gnojenje ni potrebno in je precej škodljivo. Mrtve lovke lahko enostavno pobereš. **V zimskem času:** Mesojedec od junija do septembra pokaže bele cvetove, nato pa jeseni spet zaspi, ponovno oblikuje zimski brst in popolnoma odvrže liste. Zdaj *Drosera* stojijo možnosti lahka in hladnejša. Še naprej zagotavljajte enakomerno zalivanje skozi podstavke.

Rocío de Sol de hojas redondeadas

Drosera rotundifolia

Descubierta y descrita por Charles Darwin en Sussex por primera vez

El rocío de sol de hojas redondeadas crece plurianualmente de un capullo, que en invierno produce un hibernáculo y desarrolla hojas en forma de roseta que están cubiertas con 200 pelillos glandulares. Al final de los tentáculos posan unas gotas que esparcen un olor a miel. Esta fragancia es apreciada por las moscas, que se colocan encima de las gotas de las que no pueden volver a saltarse. Las rosetas se enrollan después de la captura lentamente, durante horas y desprende la enzima digestiva que disuelve al insecto. La *Drosera* es una planta ideal para la cocina, para distraer las moscas de la fruta. Charles Darwin descubrió la planta en 1860 en Sussex y se quedó fascinado por la cantidad de insectos capturados por la misma. En 1875 publicó sus ensayos sobre la planta carnívora. Hasta aquel tiempo se pensaba que las plantas carnívoras ponían orden en la naturaleza enviadas por Dios. **Ubicación natural:** El rocío de sol de hojas redondeadas aparece en muchos lugares del hemisferio Norte, desde Europa, pasando por Asia, hasta América del Norte. Incluso en Islandia, Alaska y Groenlandia es natural y crece en marismas y zonas húmedas. **Cultivo exitoso:** La semilla se puede criar en interior durante todo el año. Para aumentar la germinación de las semillas, debe depositarlas durante 2 días en una bolsa de plástico en el congelador. Esta semilla necesita luz para la germinación, por lo que no la debe enterrar, sino simplemente esparcir sobre el sustrato húmedo. Cubra el recipiente de cultivo con un film transparente y agujeréelo. Así protegerá la tierra de la desecación. Para evitar la putrefacción del sustrato retire el film cada dos o tres días durante 2 horas. Coloque el recipiente de cultivo en un lugar luminoso y cálido entre 25 y 30 grados (por ejemplo, encima de un radiador) y mantenga el sustrato húmedo, pero no mojado. La germinación se produce aproximadamente a las tres a siete semanas. **La mejor ubicación:** El rocío de sol prefiere lugares cálidos, luminosos y soleados para desarrollar su intenso color rojo de los tentáculos. **Cuidado óptimo:** El rocío de sol necesita en su macetero turba de brezal alto o tierra comercial para plantas carnívoras. Como helófito el rocío de sol necesita constantemente agua. Lo mejor es mantenerlo en un platillo que siempre tenga agua pobre en cal o destilada. En contra de la opinión pública, los insectos no son su alimento, sino su abono, por lo que no es necesario suministrarle fertilizante adicional. Eso podría incluso perjudicarla. Los tentáculos muertos pueden arrancar fácilmente. **En el invierno:** Desde junio a septiembre la carnívora muestra flores blancas y en otoño vuelve a la hibernación, en tanto desarrolla un hibernáculo y retira sus hojas. Ahora prefiere una ubicación luminosa pero más fresca. Cuide una humedad constante a través del platillo.

Rosnatka okrouhlolistá

Drosera rotundifolia

Objevil a poprvé popsal Charles Darwin v Sussexu

Rosnatka okrouhlolistá vyrůstá jako trvalka ze zimního pupenu (zimního spánku) a vytváří listové růžice, které jsou pokryty asi 200 jemnými tykadly. Na konci jsou posety duhovými, lepkavými kapkami, které vydávají medově vonící vůni. Tuto vůni si oblíbily především ovocné mušky, které se usazují na kapičkách a nemohou se jich zbavit. Růžice se během několika hodin po zachycení pomalu svinují a uvolňují trávicí enzym, který hmyz rozkládá. V kuchyni je Drosera ideální rostlinou k odvrácení pozornosti ovocných mušek od ovoce. Charles Darwin poprvé objevil rosnatku okrouhlolistou v Sussexu v Anglii v roce 1860 a byl fascinován množstvím uloveného hmyzu. V roce 1875 publikoval svou studii o hmyzožravých rostlinách. Do té doby převládal názor, že masožravci jsou v rozporu s božským řádem přírody. **Přírozená poloha:** Rosnatka okrouhlolistá se vyskytuje na mnoha místech severní polokoule od Evropy přes Asii až po Severní Ameriku. Pochází dokonce z Islandu, Aljašky a Grónska a roste v bažinách a mokřadech. **Úspěšné pěstování:** Pěstování ze semenek v interiéru je možné po celý rok. Aby se zvýšila klíčivost semen, měla by být nejprve uložena v plastovém sáčku v mrazáku vaší chladničky po dobu 2 dnů. Jako lehký klíčič jsou pak semena pouze navlhká půda pro masožravce posypaná a nezakrytá. Natáhněte přínavou fólii přes kultivační nádobu a propíchněte do fólie několik otvorů. To chrání půdu před vysycháním. Fólii byste měli odstraňovat na 2 hodiny každé dva až tři dny. Tím se zabrání tvorbě plísni na pěstebním substrátu. Umístěte květináč na světlé a teplé místo s teplotou 25 až 30 °C (např. nad topení) a udržujte zeminu v květináči vlhkou, ale ne mokrou. Klíčení obvykle trvá tři až sedm týdnů. **Nejlepší umístění:** Rosnatka preferuje teplé, světlé a slunné stanoviště, aby si vytvořila intenzivní červené zbarvení svých chapadel. **Optimální péče:** Rosnatka potřebuje čistou vyvýšenou slatinou rašelinu nebo půdu pro komerční masožravce v květináči. Vaše rosnatka jako bahenní rostlina vyžaduje stálou závlivu a vlhkost, čehož můžete dosáhnout i častějším postřikem. Rostlina je nejlépe umístěna v podšálku, který je vždy naplněn vodou bez vápna nebo destilovanou vodou. Na rozdíl od všeobecného přesvědčení, hmyz neposkytuje rostlině potravu, ale poskytuje hnojivo. Další hnojení tedy není nutné a spíše škodlivé. Mrtvá chapadla můžete jednoduše odtrhnout. **V zimě:** Od června do září má masožravka bílé květy a poté se na podzim znovu ukládá k zimnímu spánku, znovu vytvoří zimní poupě a zcela stáhne listy. Nyní Drosera stojí nejlépe lehké a chladnější. Pokračujte v zajištění rovnoměrného zavlažování tácku.

Yuvarlak yapraklı gün batımı

Drosera rotundifolia

Sussex'te Charles Darwin tarafından keşfedildi ve ilk kez tanımlandı.

Yuvarlak yapraklı sundew, bir kış tomurcuğundan (kış uykusu) çok yıllık olarak büyür ve yaklaşık 200 ince dokunaçla kaplı yaprak rozetleri oluşturur. Sonunda bal kokulu bir koku yayın yanardöner, yapışkan damlalarla süslenirler. Bu koku özellikle damlacıklara yerleşen ve onlardan kurtulamayan meyve sinekleri arasında popülerdir. Rozetler, yakalandıktan birkaç saat sonra yavaşça kıvrılır ve böcekleri parçalayan bir sindirim enzimi salgılar. Mutfakta Drosera, meyve sineklerini meyvelerden uzaklaştırmak için ideal bir bitkidir. Charles Darwin yuvarlak yapraklı gün batımını ilk olarak 1860 yılında İngiltere'nin Sussex kentinde keşfetti ve kayalaran böceklerin miktarı karşısında büyüledi. 1875'te böcekçi bitkiler üzerine yaptığı çalışmasını yayınladı. O zamana kadar hakim olan görüş, etoburların doğanın ilahi düzenine aykırı olduğu yönündeydi. **Doğal konum:** Yuvarlak yapraklı sundew, Avrupa'dan Asya'ya ve Kuzey Amerika'ya kadar kuzey yarımkürede birçok yerde görülür. Hatta İzlanda, Alaska ve Grönland'a özgüdür ve bataklıklarda ve sulak alanlarda yetişir. **Başarılı yetiştirme:** İç mekanlarda tohumlardan büyümek tüm yıl boyunca mümkündür. Tohumların çimlenme kapasitesini arttırmak için öncelikle buzdolabınızın derin dondurucusunda 2 gün boyunca plastik bir poşet içinde saklanmalıdır. Hafif bir çimlendirici olarak, tohumlar sadece o zamannemli etobur toprağı serpilir ve üzeri kapatılmaz. Kültür kabının üzerine streç film çekin ve filmde birkaç delik açın. Bu, toprağın kurumasını önler. Folyoyu her iki ila üç günde bir 2 saat çıkarmalısınız. Bu, büyüyen alt tabaka üzerinde küf oluşmasını önler. Tohum saksısını 25 ila 30°C sıcaklıkta hafif ve sıcak bir yere koyun (örn. ısıtıcının üzerine) ve saksı toprağını nemli tutun ama ıslak değil. Çimlenmesi genellikle üç ila yedi hafta sürer. **En iyi konum:** Sundew, dokunaçlarının yoğun kırmızı rengini geliştirmek için sıcak, aydınlık ve güneşli bir yeri tercih eder. **Optimum bakım:** Sundew, ekicide saf yükseltilmiş bataklık turbasına veya ticari etçil toprağı ihtiyaç duyar. Bir bataklık bitkisi olarak sundew'iniz sürekli sulama ve nem gerektirir ve bunu daha sık püskürterek de elde edebilirsiniz. Bitki en iyi şekilde her zaman kireçsiz veya damıtılmış su ile dolu bir tabağı yerleştirilir. Yaygın inanışın aksine, böcekler bitkiye besin sağlamaz, aksine gübre sağlar. Bu nedenle, daha fazla gübreleme gerekli değildir ve oldukça zararlıdır. Sadece ölü dokunaçları toplayabilirsiniz. **Kışın:** Haziran'dan Eylül'e kadar etobur beyaz çiçekler gösterir ve ardından sonbaharda tekrar kış uykusuna girerek tekrar bir kış tomurcuğı oluşturur ve yapraklarını tamamen çeker. Şimdi Drosera ayaktatereci hen hafif ve serin. Altlık boyunca eşit sulama sağlamaya devam edin.

Kerek levelű napharmat

Drosera rotundifolia

Charles Darwin fedezte fel és írta le először Sussexben

A kerek levelű napharmat egy téli bimbóból (hibernákulum) nő ki évelőként, és levelrozetták képez, amelyeket körülbélül 200 finom csáp borít. A végén irizáló, ragacsos cseppekkel vannak kirakva, amelyek mézillatú illatot árasztanak. Ez az illat különösen kedvelt a gyümölcslegyek körében, amelyek rátelepednek a cseppekre, és nem tudnak megszabadulni tőlük. A rozetták a befogás után néhány óra alatt lassan felkunkorodnak, és felszabadulnak egy emésztőenzim, amely lebontja a rovarokat. A konyhában a Drosera ideális növény arra, hogy elvonja a gyümölcslegyek figyelmét a gyümölcsről. Charles Darwin 1860-ban fedezte fel először az angliai Sussexben a kerek levelű napharmatot, és lenyűgözte a kifogott rovarok mennyisége. 1875-ben publikálta tanulmányát a rovarévo növényekről. Egészen addig az volt az uralkodó nézet, hogy a húsevők ellentétesek a természet isteni rendjével. **Természetes elhelyezkedés:** A kereklevelű napharmat az északi féltekén Európától Ázsián át Észak-Amerikáig sok helyen előfordul. Még Izlandon, Alaszkán és Grönlandon is őshonos, lápokban és vizes élőhelyeken nő. **Sikeres termesztés:** A beltéri magvak termesztése egész évben lehetséges. A magvak csírázóképeségének növelése érdekében először műanyag zacskóban kell tárolni a hűtőszekrény fagyasztójában 2 napig. Könnyű csírázóként a magok csak akkor vannak bekapcsolva, ha húsevő talaj megszórva és le nem takarva. Nyújtson ragasztófóliát a tenyészedényre, és szűrjön ki néhány lyukat a fóliába. Ez megvédi a talajt a kiszáradástól. A fóliát két-három naponta 2 órára le kell venni. Ez megakadályozza a penészképződést a termesztő aljzatban. Helyezze a magcserepet világos és meleg, 25-30°C-os helyre (például a fűtőberendezés fölé), és tartsa nedvesen, de ne nedvesen a virágföldet. Általában három-hét hétig tart a csírázás. **A legjobb hely:** A Sundew a meleg, világos és napos helyet részesíti előnyben, hogy kifejlessze csápjait intenzív vörös színű. **Optimális gondozás:** A napharmatnak tiszta mocsári tőzgeve vagy kereskedelmi húsevő talajra van szüksége az ültetésben. Mocsári növényként a napharmat állandó öntözést és páratartalmat igényel, amit gyakoribb permetezéssel is elérhet. A növényt legjobb egy csészébe helyezni, amely mindig mézmentes vagy desztillált vízzel van megtöltve. A közhiedelemmel ellentétben a rovarok nem táplálékkal, hanem műtrágyával látják el a növényt. Ezért a további trágyázás nem szükséges, és inkább káros. Egyszerűen leszedheti az elhalt csápokokat. **Télen:** Júniustól szeptemberig a húsevő fehér virágokat mutat, majd ősszel ismét téli álomba merül, újra téli bimbót képezve teljesen kivonja leveleit. Most a Drosera állhatatlag könnyű és hűvösebb. Továbbra is biztosítsa az egyenletes öntözést a poháralátétan keresztül.

: : : : :

モウセンゴケ

Drosera rotundifolia

チャールズ・ダーウィンによって英国サセックスで発見され報告されました。

多年草のこの植物は冬芽を形成し、約200の細い触手を特徴とする葉のロゼットを成長させます。触手の根本には、蜂蜜の香りがする光沢のある粘着性の液があります。ショウジョウバエはこの香りが大好きで集まってきます。そして、もちろん罌にはまってしまいます。触手はハエをとった後、内向きに折り畳むように曲がり消化酵素を放出し、数時間かけてハエを分解します。キッチンに置けば、ショウジョウバエから果物を守る理想的なプラントになります。1860年に英国サセックスでチャールズ・ダーウィンが初めてこの植物を発見し、植物が捕獲する昆虫の量に魅了されました。1875年には食虫植物の研究を発表しました。それまでは、食虫植物は神が与えた自然秩序に反しているという共通の信念がありました。

自然な場所:

ヨーロッパ、アジア、北米まで、北半球の広範囲に分布しています。アイスランド、アラスカ、グリーンランドにも生息しており、自生地は沼地や湿地です。

栽培成功:

種子繁殖は室内で年間を通して可能です。発芽率を高めるには、種をビニール袋に入れて冷蔵庫で約2日間保管します。簡単な方法として、種を用土の上に蒔き、種に用土は被せないようにします。サランラップなどの透明フィルムで鉢をカバーします。透明フィルムには空気穴をいくつかあけ、2~3日に1回は約2時間、完全にフィルムを鉢から外します。そうすることで、カビの発生を防ぎます。25°C~30°Cの明るく暖かい場所（例えば、暖房の近くなど）に置き、用土は湿った状態に保ちます。通常は3~7週間で発芽します。

最高のロケーション: 暖かく明るい日当たりの良い場所を好み、集中的に触手の赤色を生成します。

最適なケア:

土壌はピートモスが食虫植物用の培養土を使用します。沼地が由来の植物ですので常に水を与える必要があります。湿気も好みますので定期的に葉水も行います。石灰含有量の少ない水を受け皿に満たしておくことが最良です。一般の説とは対照的に、捕獲した虫は植物の食糧ではなく、単に肥料となります。以上のことから、肥料は必要なくむしろ有害になります。枯れた触手は簡単に摘み取れます。

冬に:

6月から9月まで白い花を咲かせ、秋からの冬籠りでは冬芽を形成し葉を完全に収縮させます。それまでは、明るく涼しい場所に保管します。受け皿に水を満たし継続的に水が吸収できるようにします。

SKU: 12711 / Rundblättriger Sonnentau